

A természetközeli élőhelyek természetességi állapotának javításához, a táj értékeinek megőrzéséhez komplex látásmód szükséges. Kutatási területem a Balaton déli partvidéke. A tó hordalékából, turzásaiból felépült homokos part mögött jött létre a Balaton vizével is táplált mocsár és lápvilág, a balatoni berkek. A táj drasztikus átalakulása a déli vasút megépítésével kezdődött, majd a 20. században a homokos part szinte teljes egészében fürdőteleppé alakult.

Az elmúlt 210 évben a tájban a Balaton természetes parti vegetációjának és a berkek világának gyors ütemben történő felszámolása zajlott. Napjainkban az idegenforgalom dominál és kevésbé fontos a hagyományos, gazdálkodásból való megélhetés. A táj azonban még bőven őriz természeti értékeket, s a Balaton déli partjának a turizmus érdekében történő fejlesztése mellett kiemelten fontos a meglévő természeti értékek védelme.

A kutatott terület a Balaton déli partját kísérő berki területek (Fehérvíz, Keresztúri-, Ordacsehi-, Lellei-, Öszödi-, valamint a Pogányvölgyi-rétek). A doktori témám a jelenlegi flóra- és vegetáció felmérése és a területekhez kapcsolódó tájtörténeti kutatások elvégzése annak érdekében, hogy olyan komplex botanikai-tájtörténeti képet kapjunk a berkekről, mely a gyakorlati természetvédelem számára is felhasználható alapot szolgáltat majd.

Jelenleg a Balaton déli partját kísérő Nagyberek, az egykoron kiterjedt láp- és mocsárvilág tájváltozását a DPSIR-keretrendszer felhasználásával vizsgálom az 1900-2013 közötti időszakban. Természetvédelmi szempontból vizsgálom a táj átalakulását és az élőhelyek megváltozást indukáló hajtóerők ok-okozati kölcsönhatás-rendszerét és az élőhelyek- és a fajdiverzitás változásait, mint a legfontosabb mutatókat.

Doktori munkám mellett a magyarországi földvárak természetvédelmi szempontú vizsgálata is foglalkoztat.